

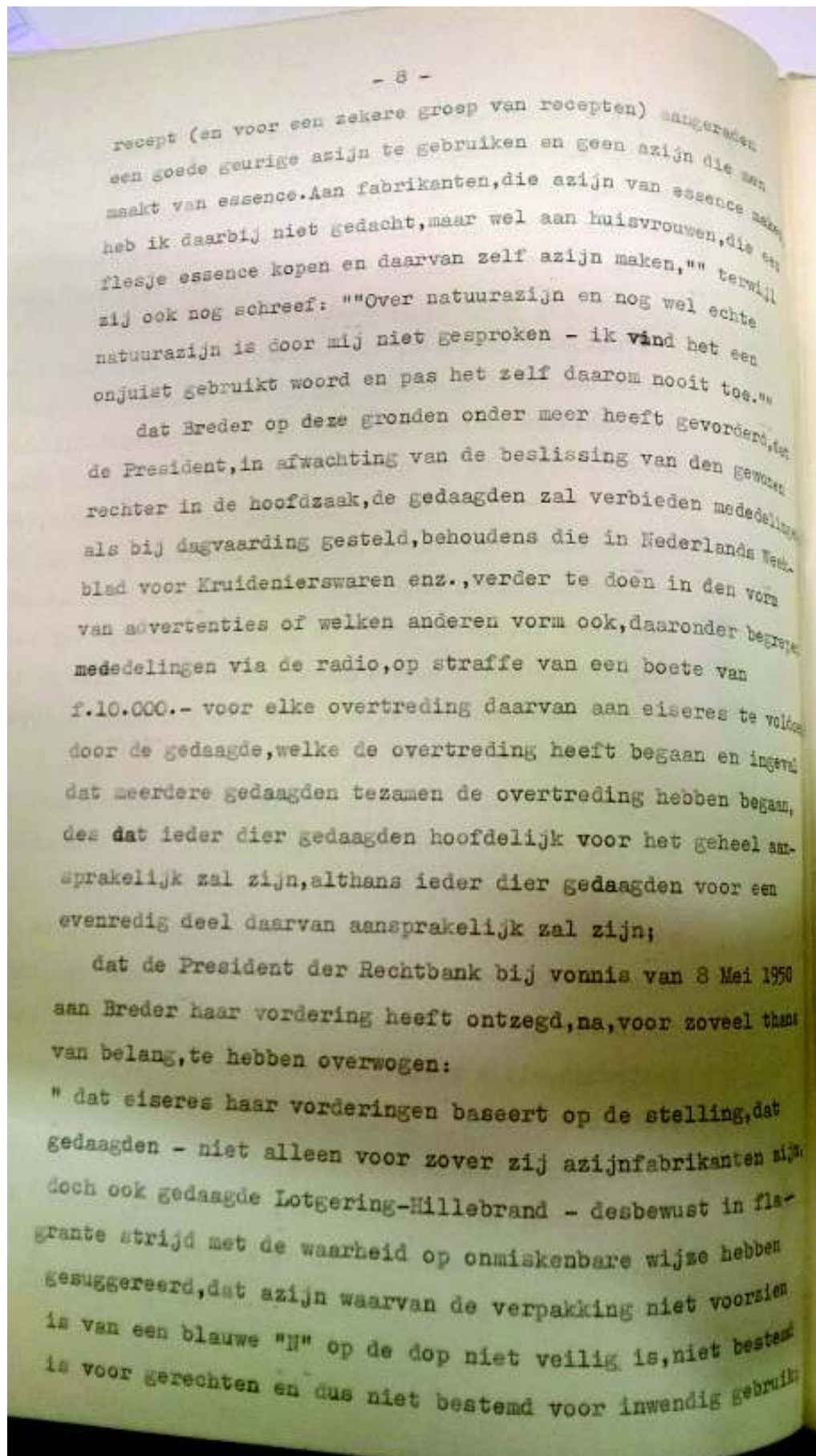
- 7 -

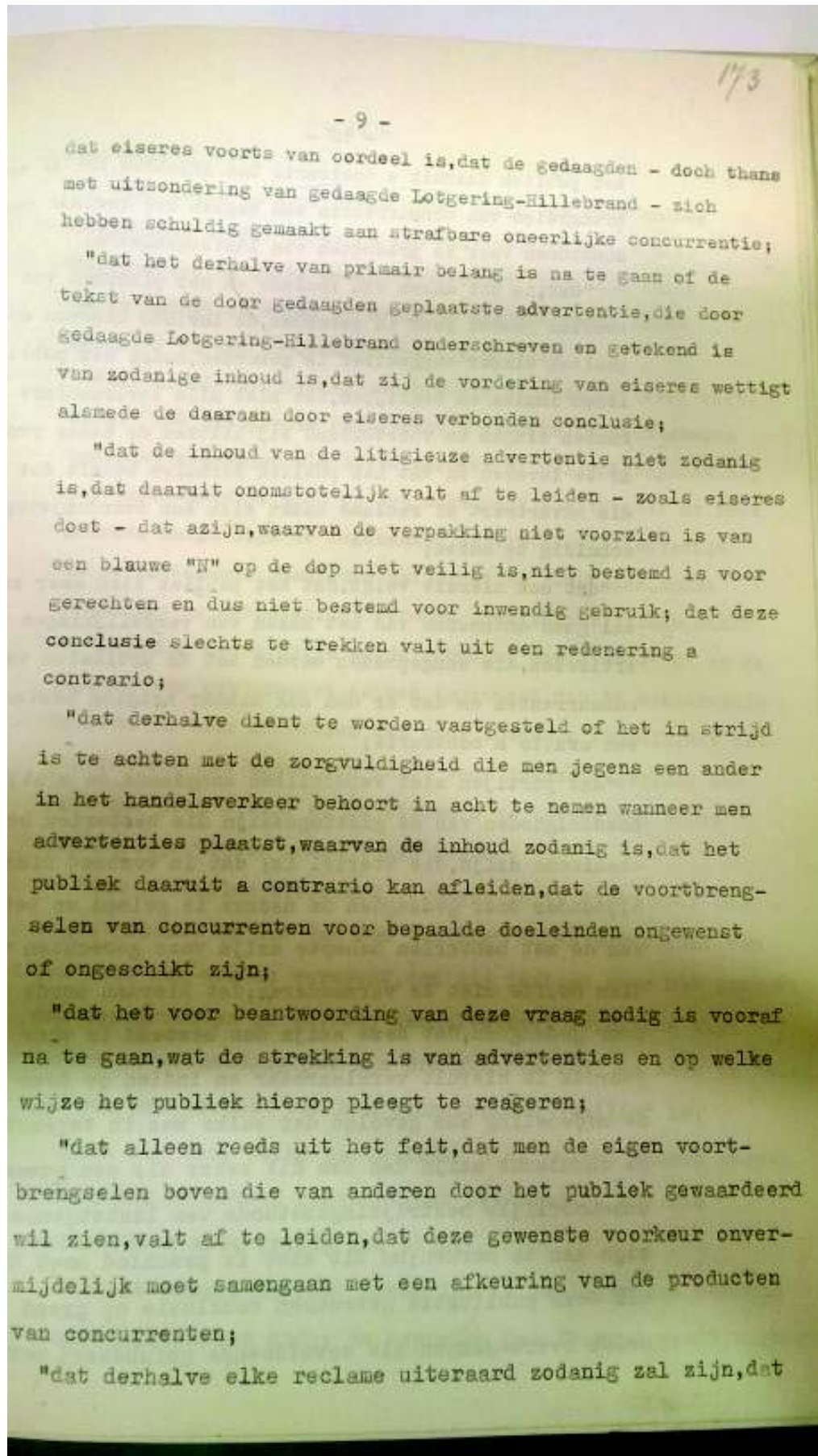
"dat er dan ook geen sprake van is dat de azijn volgens de ene methode bereid, veilig zou zijn en bestemd voor gerechten en dus voor inwendig gebruik, terwijl de azijn volgens de andere methode bereid niet, althans minder veilig zou zijn, niet, althans niet in dezelfde mate bestemd zou zijn voor gerechten en dus voor inwendig gebruik;

"dat alle gedaagden als terzake deskundigen hiermee volkomen op de hoogte zijn en hun publicaties voormeld in annonces in de dagbladen en door gedaagde Mevrouw Lotgerink-Hillebrand in radiopraatjes in woorden van dezelfde strekking door hen gedaan worden, opzettelijk in strijd met de waarheid, teneinde aan de omzet van Breder en andere fabrikaten van azijn, buiten gedaagden, waarbij nota bene nog een enkele gistingazijnfabrikant is, die niet bij de COMAF (Combinatie van Nederlandse Azijnfabrikanten) aangesloten is en die dus niet de blauwe N op zijn capsules voert, te schaden en ten koste daarvan hun eigen omzet te vergroten;

"dat dit zelfs oplevert bedriegelijke handelingen tot misleiding van het publiek, waaruit nadeel voor concurrenten kan voortvloeien en gepleegd om het handels- en bedrijfsdebiët van zich zelve of een ander te behouden of uit te breiden, ergo het misdrijf van artikel 326bis Wetboek van Strafrecht en in elk geval indruist tegen de zorgvuldigheid welke in het maatschappelijk verkeer betaamt ten aanzien van eens anders persoon of goed;

"dat dezelfde Mevrouw Lotgerink-Hillebrand op 18 September 1949 schreef aan de Sectie Azijnfabrieken Raamweg 43 naar aanleiding van aanmerkingen welke van die zijde op haar radiopraatjes waren gemaakt o.m.: "Ik heb voor een bepaald

- 10 -

het publiek daaruit a contrario kan afleiden, dat de voortbrengselen van concurrenten van degenen die reclame maakt, onderdoen voor de producten van laatstgenoemde;

"dat, nu het maken van reclame en het plaatsen van advertenties gemeen goed is geworden, de invloed hiervan op het publiek minder suggestief is geworden, omdat het publiek heeft leren inzien en begrijpen, dat niet alle leveranciers er in kunnen slagen om voortdurend bij uitstek de beste producten af te leveren en dat het publiek derhalve beseft dat degenen die adverteert of reclame maakt zich aan overdrijving pleegt schuldig te maken;

"dat ook hieruit volgt, dat het publiek zich meer en meer zal gaan onthouden van het maken van vergelijkingen van de artikelen, die aanprezen worden met de artikelen van concurrenten en dat er dan ook minder neiging bestaat voor een oratio a contrario;

"dat partijen niet verschillen aangaande de afwijkende hoedanigheden van de gistingsazijn die bacteriën bevat en de chemische azijn, die steriel is; dat in verband hiermede in het bijzonder door gedaagden de nadruk is gelegd op het gebruik van de met bacteriën behepte azijn voor gerechten valt uit dien hoofde niet te verwonderen; dat hieraan wordt toegevoegd door gedaagden, dat deze azijn dus bestemd is voor inwendig gebruik is hieruit verklaarbaar en indien op deze verklaring de mededeling was gevolgd dat zulks was in tegenstelling met de chemische azijn dan zou dit zeker als een onware en dus onbehoorlijke bestrijdingsmethode van laatstgenoemd product zijn aan te merken; nu dit niet is geschied moet de door eisers uit deze publicatie getrokken conclusie op grond van bovenvermelde overwegingen als onvoldoende gefundeerd worden terzijde

- 11 -

gesteld;

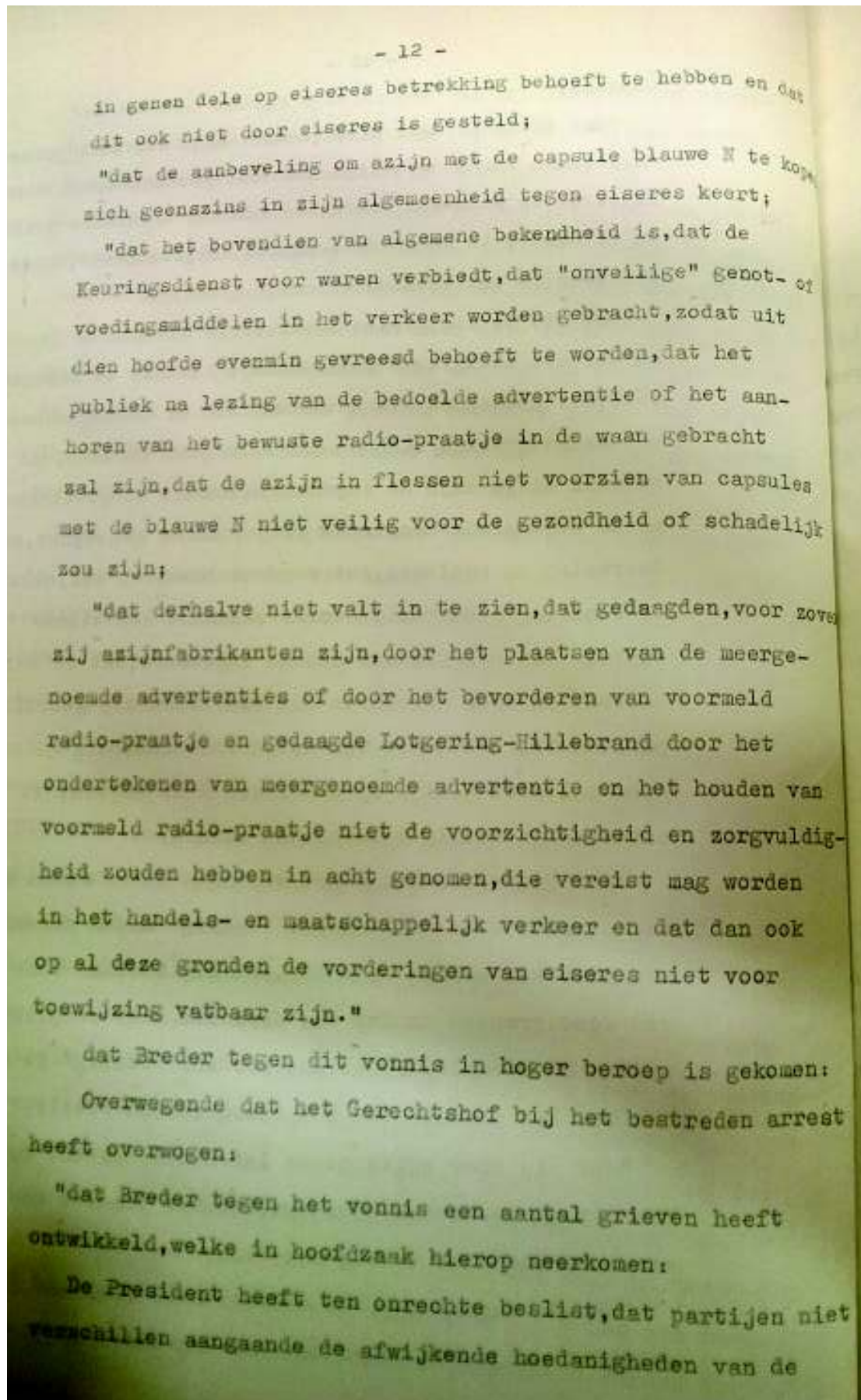
"dat zulks te meer klemt, omdat azijn ook voor andere doeleinden wordt gebezigd dan voor gerechten, ook door huisvrouwen en omdat bovendien verdund chemische azijn in de handel is onder de benaming azijn-essence, welke evenzeer in het huishouden wordt gebezigd;

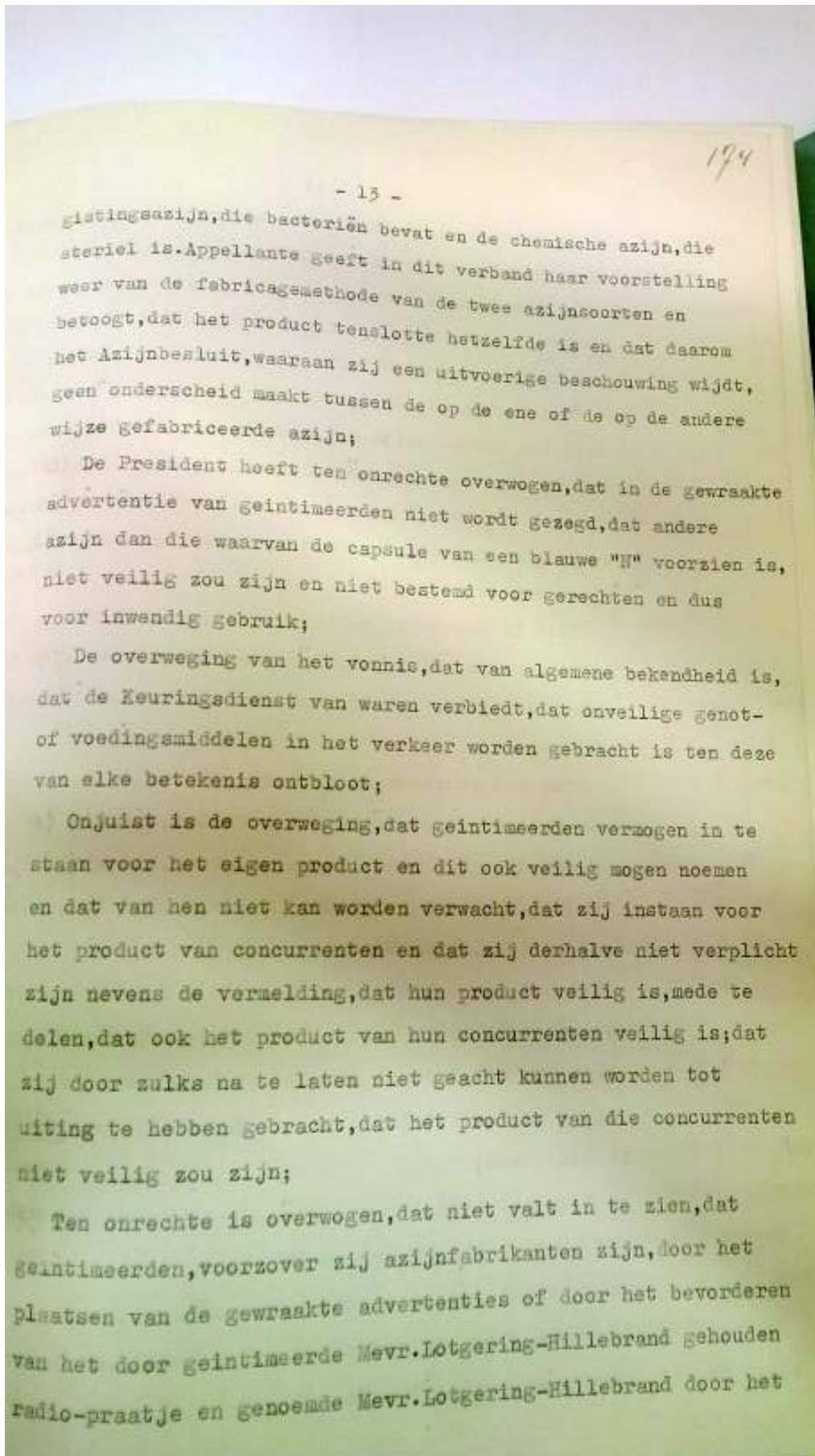
"dat uit de litigieuze advertentie slechts te lezen valt, en uit het litigieuze radiopraatje slechts te beluisteren valt, dat gedaagden als adverteerders of belanghebbenden bij het radio-praatje zich op het standpunt stellen, dat er twee soorten azijn zijn de zogenaamde natuur of gistingeazijn en de zogenaamde chemische azijn; dat de gedaagden, omdat meermalen is gebleken, dat verdund chemisch azijnzuur onder de benaming natuurazijn wordt verkocht een blauwe "N" op de capsule van hun product hebben ingevoerd, dat de natuurazijn bestemd is voor gerechten dus voor inwendig gebruik, dat het publiek bij het kopen van azijn voor inwendig gebruik dus goed zal doen altijd op de blauwe N te letten, dat echte natuurazijn veilig gekocht kan worden;

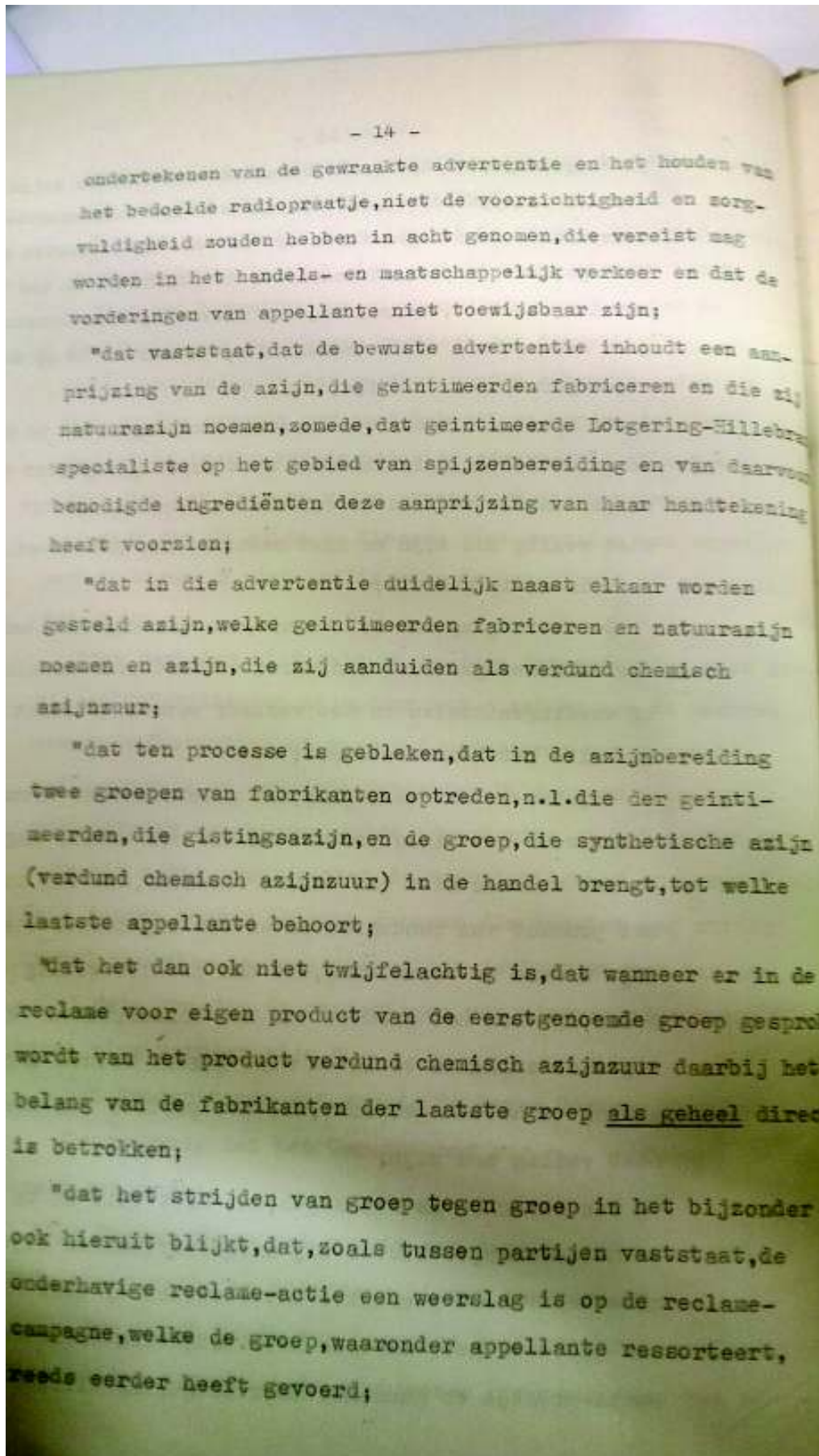
"dat gedaagden uiteraard vermogen in te staan voor het eigen product en dit dan ook "veilig" mogen noemen; dat van hen niet kan worden verwacht, dat zij instaan voor het product van concurrenten en dat zij derhalve niet verplicht zijn nevens de vermelding dat hun product "veilig" is mede te delen dat ook het product van hun concurrenten "veilig" is;

"dat zij door zulks na te laten niet geacht kunnen worden tot uiting te hebben gebracht, dat het product van die concurrenten niet veilig zou zijn;

"dat de vermelding, dat meermalen is gebleken, dat verdund chemisch azijnzuur onder de benaming natuurazijn wordt verkocht

- 15 -

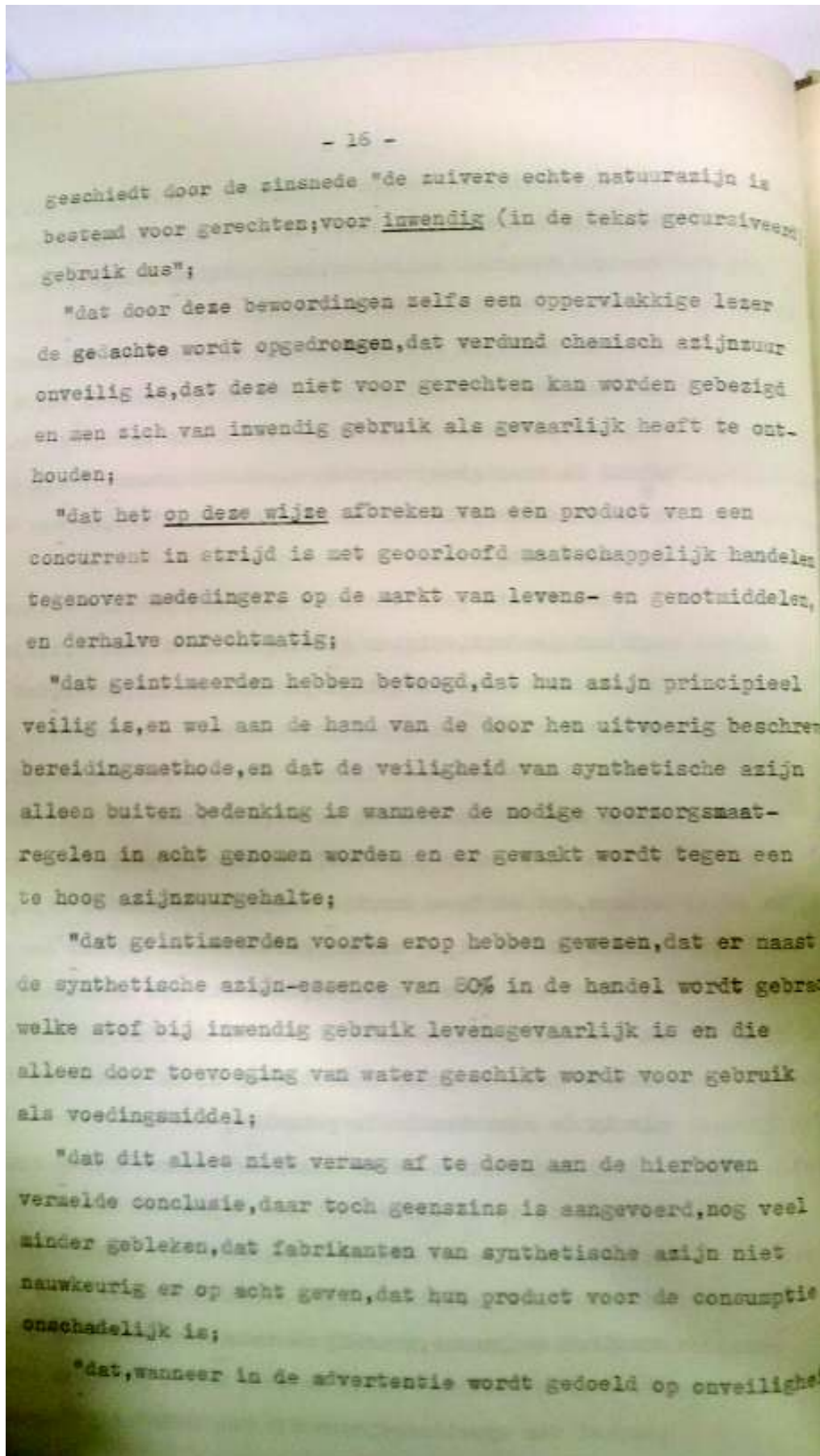
"dat derhalve, wanneer de wijze van adverteren zou worden bevonden afbrekende critiek in te houden op het product verdund chemisch azijnzuur, deze critiek rechtstreeks gericht is tegen bepaalde ondernemingen;

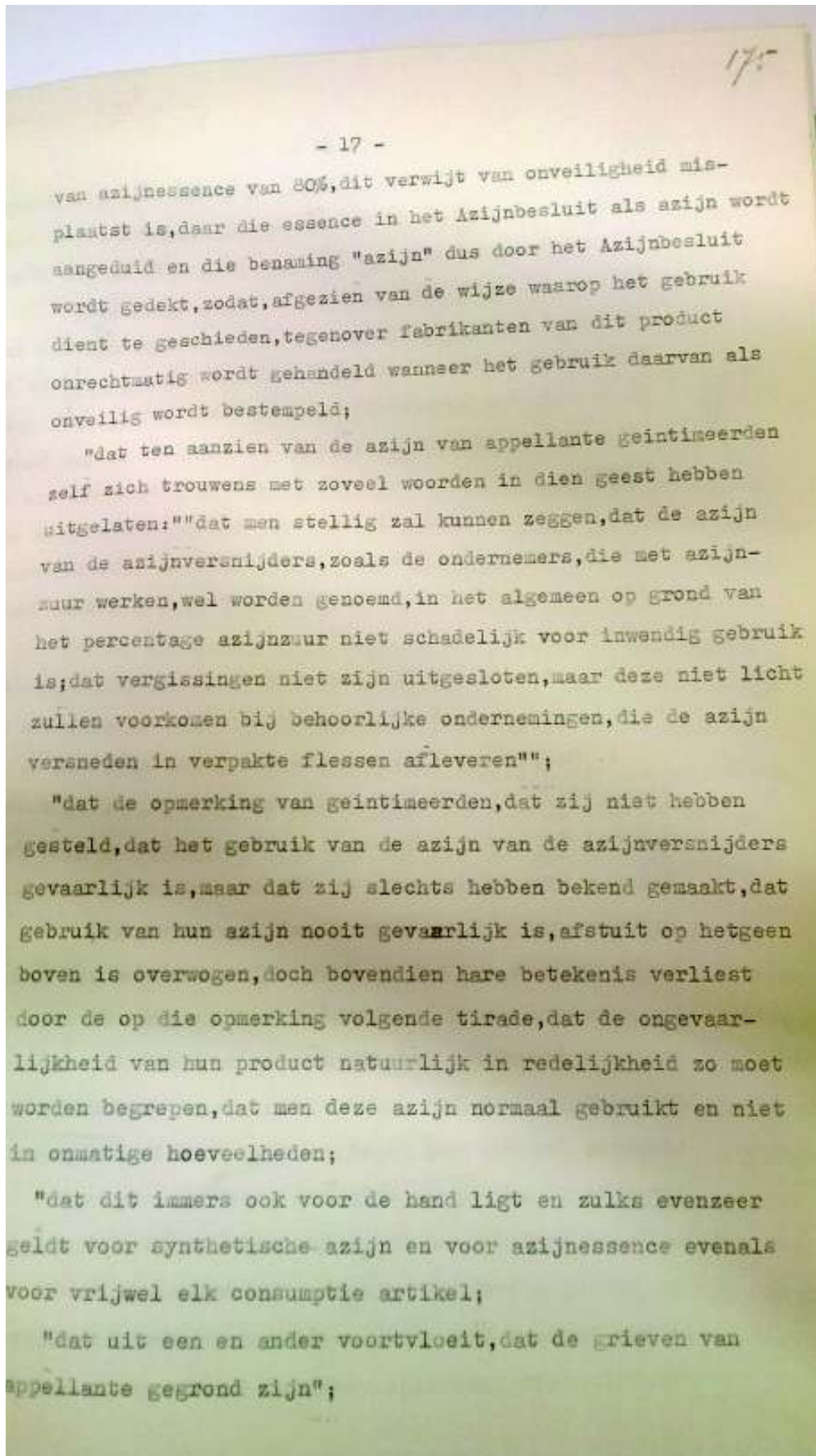
"dat partijen het erover eens zijn, dat zij beiden een artikel in de handel brengen, dat azijn geheten wordt en dat bij het publiek ook als azijn bekend is en dat de door appellante in haar groep bereide vloeistof evenzeer als die van geïntimeerden voldoet aan de definitie "azijn" van het Azijnbesluit;

"dat voorts geïntimeerden zelf ook hebben toegegeven, dat hun product, volgens gistingsmethode bereid, azijnzuur bevat, dat inderdaad gelijk is aan het azijnzuur, dat voorkomt in het product van appellante en haar groep, bereid langs synthetische weg, doch daaraan nog hebben toegevoegd, dat hun azijn nog andere stoffen bevat, die smaak en geur aanbrengen;

"dat het zeker geoorloofd is om het publiek er op te wijzen, dat er twee soorten azijn in de handel zijn, die op verschillende wijze worden gefabriceerd en dat men één van die twee met klem aanprijst, doch dat het ontoelaatbaar is om het soortgelijke product van de door zijn fabricagemethode bekende groep fabrikanten af te breken op de manier als in de advertentie is geschied;

"dat toch daarin is te lezen een waarschuwing aan het publiek om op te passen met het kopen van azijn omdat er twee azijnsoorten in de handel zijn, die nooit mogen worden verward of verwisseld, n.l. de veilige echte natuurazijn en verdund chemisch azijnzuur, waarbij de keus niet moeilijk is; dat door dit begrip "veilig" reeds de staf wordt gebroken over het product van appellante, doch dit nog eens meer nadrukkelijk

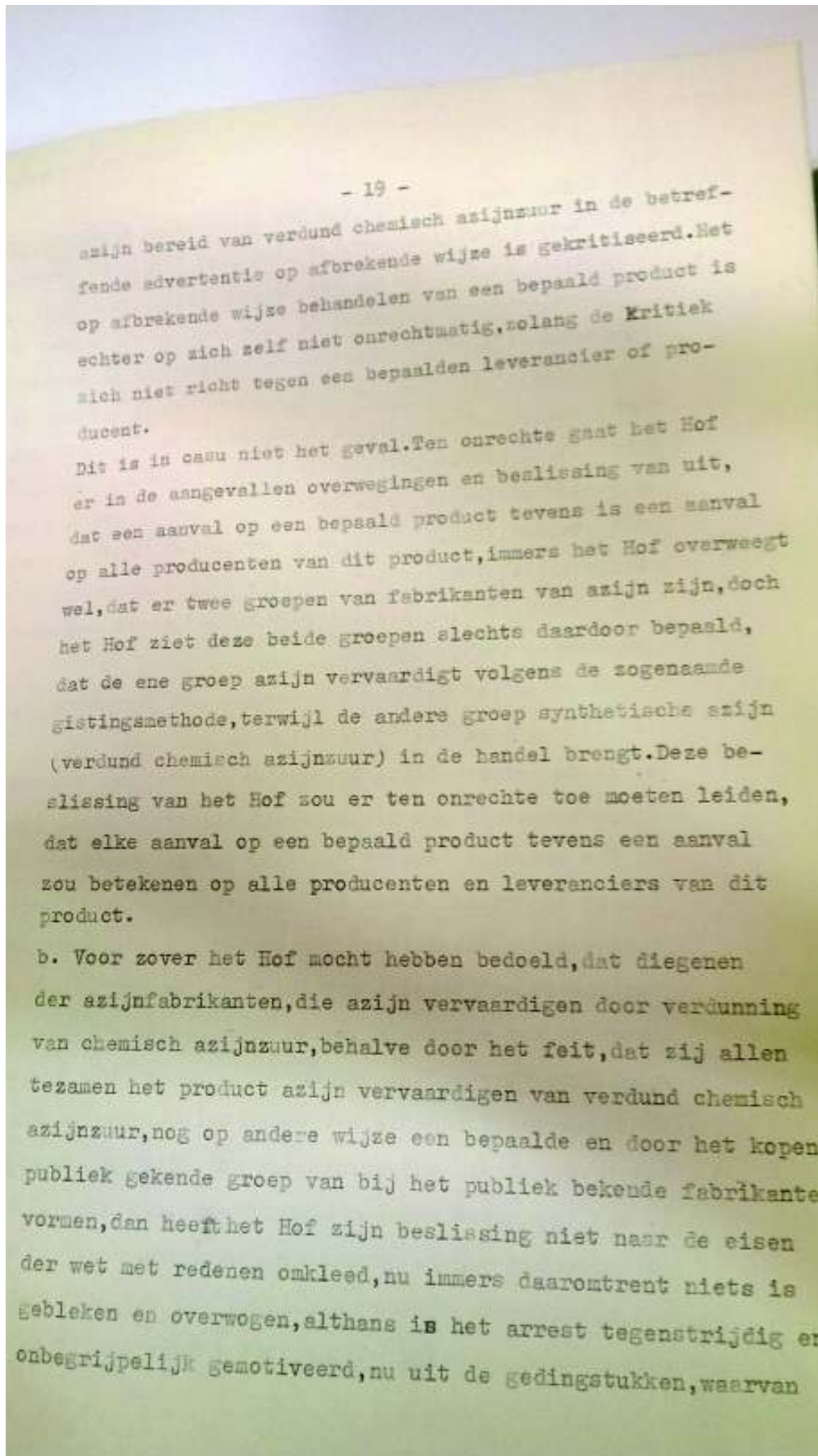
- 18 -

dat het Hof op deze gronden het vonnis van den President heeft vernietigd en de vordering van Breder in diër voege heeft toegewezen, dat aan Tromp en Rueb c.s. en aan Lotgering-Hillebrand wordt verboden mededelingen soortgelijk aan die als bij inleidende dagvaarding gesteld, behoudens die in Nederlands Weekblad voor Kruidenierswaren enz., verder te doen in de vorm van advertenties of in welke andere vorm ook, daaronder mededelingen via de Radio op straffe van een boete van f.5000.- voor elke overtreding daarvan, aan appellante te voldoen door de geïntimeerde, die de overtreding heeft begaan en in geval meer geïntimeerden tezamen de overtreding hebben begaan, des dat ieder der geïntimeerden hoofdelijk voor het gehele bedrag aansprakelijk zal zijn;

Overwegende dat Tromp en Rueb c.s. en Lotgering-Hillebrand 's Hof's arrest bestrijden met de navolgende middelen van cassatie:

I. Schending, althans verkeerde toepassing van de artikelen 1269, 1270, 1388, 1389, 1401, 1402 van het Burgerlijk Wetboek, 48, 59 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, 20 der Wet op de Rechterlijke Organisatie en 168 der Grondwet, -----
doordien het Hof, overwegende als bovenvermeld, heeft beslist, dat het op deze wijze afbreken van het product van een concurrent in strijd is met geoorloofd maatschappelijk handelen tegenover mededingers op de markt van levens- en genotmiddelen, en derhalve onrechtmatig is, en de daarop betrekking hebbende grieven van appellante gegrond heeft geoordeeld, ten onrechte en wel op de volgende gronden:

a. In de doctrine en de rechtspraak wordt algemeen aanvaard, dat het op afbrekende wijzen behandelen van de hoedanigheid of het product van een bepaalden concurrent onrechtmatig is. Het Hof stelt feitelijk vast, dat in dit geval het product

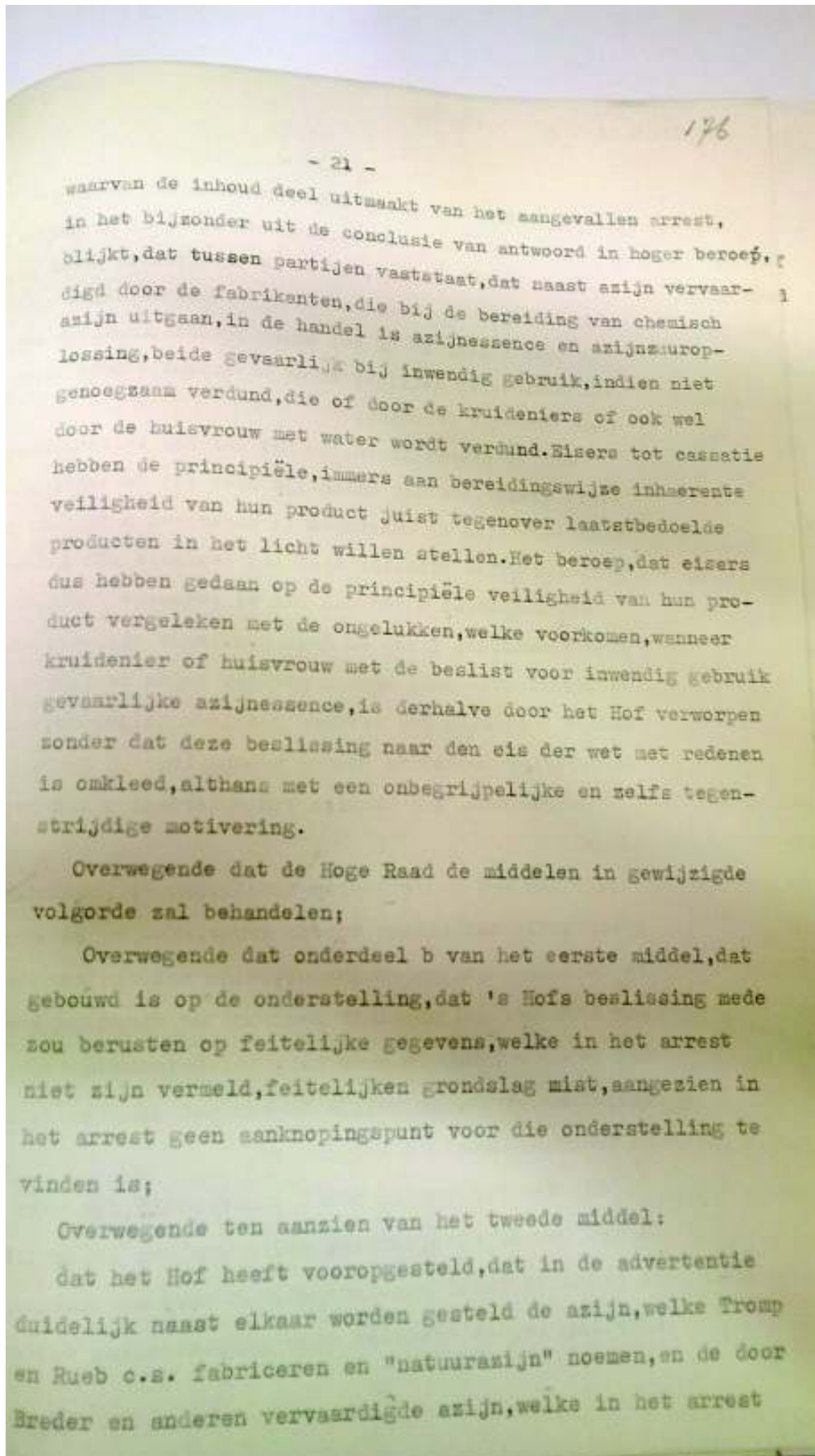
- 20 -

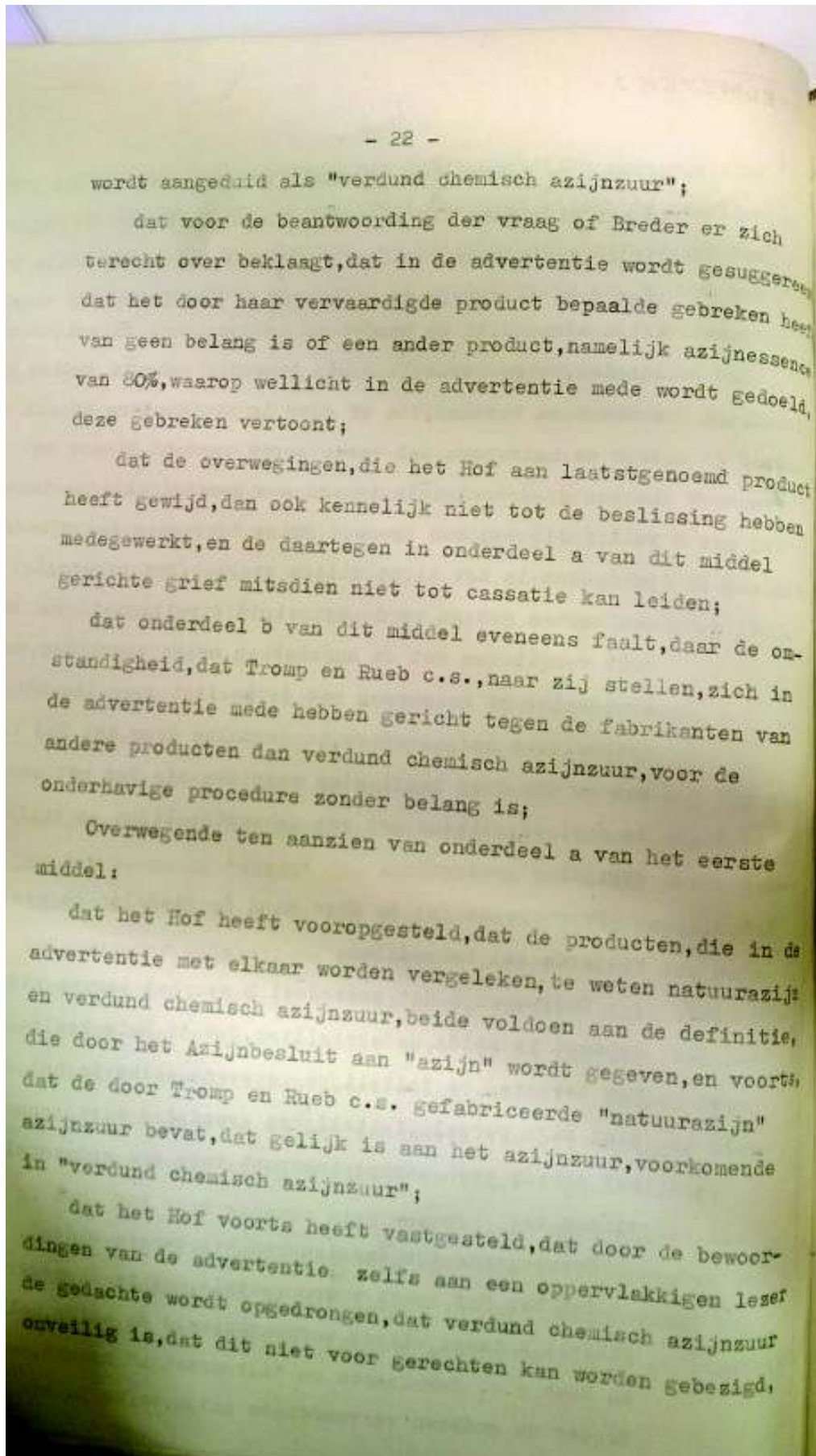
de inhoud deel uitmaakt van het aangevallen arrest, blijkt, dat tussen partijen vaststaat, dat niet alleen de fabrikanten van azijn in den zin van het azijnbesluit, vervaardigd van verdund chemisch azijnzuur de concurrenten van eisers tot cassatie zijn, doch daarmede de fabrikanten en leveranciers van dubbele azijn en spritazijn en van azijn-essence en azijnzuuroplossing (zie de artikelen 7 en 8 van het Azijnbesluit).

II. Schending, althans verkeerde toepassing van de bovenvermelde artikelen en de artikelen 14 en 15 van de Warenwet (Staatsblad 1919, nr. 581), en de artikelen 1, 3, 8 en 9 van het Azijnbesluit (Staatsblad 1926, nr. 214, gewijzigd bij de besluiten van 10 Mei 1927, Staatsblad 1927, nr. 145, en 10 September 1946, Staatsblad 1946, nr. 9244),

doordien het Hof heeft overwogen als bovenvermeld, ten onrechte en wel op de volgende gronden:

- a. In de eerste plaats is onjuist de stelling van het Hof dat azijnessence in het Azijnbesluit als azijn wordt aangeduid en die benaming "azijn" dus door het Azijnbesluit wordt gedeke immers in artikel 8 van dit besluit wordt juist bepaald, dat azijnessence uitsluitend mag worden aangeduid met den naam "azijnessence" terwijl artikel 9 nog verdere eisen stelt aan de wijze van verpakking, welke moet worden voorzien van het opschrift "Gevaarlijk bij onverdund gebruik". Gezien deze onjuiste beslissing is het samenstel van overwegingen hierboven aangehaald onbegrijpelijk en zelfs tegenstrijdig.
- b. Het Hof ziet wederom hier voorbij, dat niet alleen als concurrenten van de natuurazijn optreden de fabrikanten van azijn, voldoende aan de bepalingen van het Azijnbesluit en vervaardigd van verdund chemisch azijnzuur. Uit de gedingstuk

- 23 -

en dat inwendig gebruik daarvan gevaarlijk is;

dat in deze vaststelling, in verband met het door het Hof vooropgestelde, opgesloten ligt, dat de advertentie misleidend is ten aanzien van de eigenschappen van het door Breder en anderen vervaardigde product;

dat onder deze omstandigheden het Hof terecht heeft geoordeeld, dat Tromp en Rueb c.s. door het plaatsen der advertentie, en Lotgering-Hillebrand door daaraan op de in de dagvaarding omschreven wijze mede te werken, tegenover Breder onrechtmatig hebben gehandeld, waaraan niet afdoet, dat de advertentie zich niet in het bijzonder tegen Breder richtte, doch tegen alle fabrikanten van verdund chemisch szijnzuur;

dat mitsdien ook dit onderdeel niet tot cassatie kan leiden;

Verwerpt het beroep.

Veroordeelt eisers in de kosten der cassatie, tot aan de uitspraak van dit arrest aan de zijde van verweerster begroot op Zeven en Dertig Gulden Vijftig cents aan verschotten en op Vierhonderd Vijftig Gulden voor salaris.

Gedaan bij de Heren van der Meulen, waarnemend-President, Hijink, Losecaat Vermeer, Smits en de Jong, Raden, en door voornoemden waarnemend-President uitgesproken ter openbare terechtzitting van den Vijf en Twintigsten Mei 1900 Een en Vijftig, in bijzijn van den Procureur-Generaal.

